BENDROJO TEISMO (devintoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 29 d.*

„Konkurencija – Karteliai – Aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas – Kainų derinimas visoje EEE – Baudos – Dalinis atleidimas nuo baudos – 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punktas – Baudos dydžio sumažinimas – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių 37 punktas – 10 % riba nuo bendros apyvartos – Neribota jurisdikcija“

Byloje T-344/18

Rubycon Corp., įsteigta Inoje (Japonija),

Rubycon Holdings Co. Ltd, įsteigta Inoje,

atstovaujamos advokatų J. Rivas Andrés ir A. Federle,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Ernst, L. Wildpanner ir F. van Schaik,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo, viena vertus, panaikinti 2018 m. kovo 21 d. Komisijos sprendimą C(2018) 1768 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (AT.40136 – Kondensatoriai), kiek jis susijęs su ieškovėmis, ir, kita vertus, sumažinti joms skirtų baudų dydį,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. J. Costeira (pranešėja) ir teisėjai D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke ir T. Perišin,

posėdžio sekretorė E. Artemiou, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. spalio 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą [1]

I. Ginčo aplinkybės

A. Ieškovės ir atitinkamas sektorius

1 Ieškovės *Rubycon Corp*. (toliau – pirmoji ieškovė) ir *Rubycon Holdings Co. Ltd* (toliau – antroji ieškovė) yra Japonijoje įsteigtos bendrovės. Pirmoji ieškovė gamina ir parduoda aliuminio elektrolitinius kondensatorius. Nuo 2007 m. vasario 1 d. antrajai ieškovei priklauso 100 % pirmosios ieškovės kapitalo.

2 Nagrinėjamas pažeidimas susijęs su aliuminio ir tantalo elektrolitiniais kondensatoriais. Kondensatoriai yra elektriniai komponentai, kurie elektrostatiniu būdu kaupia energiją elektros lauke. Elektrolitiniai kondensatoriai naudojami beveik visuose elektronikos gaminiuose, kaip antai asmeniniuose kompiuteriuose, planšetėse, telefonuose, oro kondicionieriuose, šaldytuvuose, skalbimo mašinose, automobiliams skirtuose gaminiuose ir pramonės įrenginiuose. Taigi klientai yra labai įvairūs. Elektrolitiniai kondensatoriai, konkrečiau – aliuminio ir tantalo elektrolitiniai kondensatoriai, yra gaminiai, kurių svarbų konkurencinį parametrą sudaro kaina.

B. Administracinė procedūra

3 2013 m. spalio 4 d. *Panasonic* ir jos patronuojamosios įmonės kreipėsi į Europos Komisiją su prašymu suteikti žymeklį pagal Komisijos pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, 2006, p. 17, toliau – 2006 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo) 14 ir 15 punktus bei pateikė informacijos dėl įtariamo pažeidimo elektrolitinių kondensatorių sektoriuje.

4 2014 m. kovo 28 d. remdamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsniu Komisija paprašė elektrolitinių kondensatorių sektoriuje veikiančių įvairių įmonių, taip pat ieškovių, pateikti informacijos.

5 2014 m. gegužės 26 d. ieškovės pateikė Komisijai prašymą sumažinti baudą pagal 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo.

6 2015 m. lapkričio 4 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, kuris buvo skirtas, be kita ko, ieškovėms. Ieškovės neatsakė į pranešimą apie kaltinimus.

7 Pranešimo apie kaltinimus adresates, taip pat ieškoves, Komisija išklausė per 2016 m. rugsėjo 12 ir 14 d. vykusią apklausą.

[1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

C. Ginčijamas sprendimas

8 2018 m. kovo 21 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2018) 1768 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (AT.40136 – Kondensatoriai) (toliau – ginčijamas sprendimas).

1. Pažeidimas

9 Ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad egzistuoja vienas ir tęstinis SESV 101 straipsnio ir Europos Ekonominės Erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnio pažeidimas elektrolitinių kondensatorių rinkoje, kurį darant dalyvavo devynios įmonės ar įmonių grupės, t. y. *Elna*, *Hitachi AIC*, *Holy Stone*, *Matsuo*, *NEC Tokin*, *Nichicon*, *Nippon Chemi-Con*, *Sanyo* (reiškianti *Sanyo* ir *Panasonic* kartu) ir ieškovės (toliau kartu – kartelio dalyviai) (ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis).

10 Komisija iš esmės pažymėjo, kad aptariamas pažeidimas buvo daromas nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. visoje EEE teritorijoje, o jo esmė buvo susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai, kuriais siekta derinti kainų politiką dėl aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių tiekimo (ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamoji dalis).

11 Kartelis iš esmės buvo organizuojamas daugiašaliais susitikimais, kurie įprastai vykdavo Japonijoje kiekvieną arba kas antrą mėnesį pardavimo vadovų lygmeniu, ir kas šešis mėnesius vadovų, įskaitant prezidentus, lygmeniu (ginčijamo sprendimo 63, 68 ir 738 konstatuojamosios dalys).

12 Iš pradžių, nuo 1998 m. iki 2003 m., daugiašaliai susitikimai buvo organizuojami juos vadinant „elektrolitinių kondensatorių susitikimais“ arba „elektrolitinių kondensatorių konferencijomis“ (toliau – ECC susitikimai). Vėliau, nuo 2003 m. iki 2005 m., jie buvo organizuojami kaip „aliuminio–tantalo konferencijos“, „aliuminio arba tantalo kondensatorių grupė“ arba „ATC susitikimai“. Galiausiai nuo 2005 m. iki 2012 m. tie susitikimai organizuoti kaip „rinkos tyrimo grupė“ arba „rinkodaros grupė“ (toliau – MK susitikimai). Lygiagrečiai su MK susitikimais ir juos papildant nuo 2006 m. iki 2008 m. buvo organizuojami „sąnaudų didėjimo“ arba „kondensatorių didėjimo“ susitikimai (toliau – CUP susitikimai) (ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamoji dalis).

13 Be šių daugiašalių susitikimų, kartelio dalyviai prireikus taip pat organizavo dvišalius ir trišalius *ad hoc* susitikimus (ginčijamo sprendimo 63, 75 ir 739 konstatuojamosios dalys) (toliau kartu – antikonkurenciniai susitikimai).

14 Per antikonkurencinius susitikimus kartelio dalyviai iš esmės keitėsi informacija apie kainas ir ateityje taikysimas kainas, apie būsimus kainų mažinimus ir tų mažinimų viršutines ir apatines ribas, apie pasiūlą ir paklausą, įskaitant būsimą pasiūlą ir paklausą, ir, tam tikrais atvejais, sudarė, taikė ir laikėsi susitarimų dėl kainų (ginčijamo sprendimo 62, 715, 732 ir 741 konstatuojamosios dalys).

15 Komisija nusprendė, kad kartelio dalyvių veiksmai yra susitarimo ir (arba) suderintų veiksmų forma, kuria siekta bendro tikslo – išvengti konkurencijos kainomis ir derinti būsimus veiksmus dėl elektrolitinių kondensatorių pardavimo bei taip sumažinti netikrumą rinkoje (ginčijamo sprendimo 726 ir 731 konstatuojamosios dalys).

16 Komisija padarė išvadą, kad tais veiksmais buvo siekiama vieno antikonkurencinio tikslo (ginčijamo sprendimo 743 konstatuojamoji dalis).

2. Ieškovių atsakomybė

17 Komisija pripažino pirmąją ieškovę atsakinga už tiesioginį dalyvavimą kartelyje nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. (ginčijamo sprendimo 961 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnio h punktas).

18 Be to, Komisija pripažino, kad antroji ieškovė, kaip patronuojančioji bendrovė, kuriai priklauso visas pirmosios ieškovės įstatinis kapitalas, atsakinga už pažeidimo laikotarpį nuo 2007 m. vasario 1 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. (ginčijamo sprendimo 962 ir 963 konstatuojamosios dalys ir 1 straipsnio h punktas).

3. Ieškovėms skirtos baudos

19 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnio k ir l punktuose skirta, viena vertus, 27 718 000 eurų dydžio bauda pirmajai ieškovei „solidariai“ su antrąja ieškove ir, kita vertus, 706 000 eurų dydžio bauda pirmajai ieškovei.

4. Baudų dydžio apskaičiavimas

20 Baudų dydžiui apskaičiuoti Komisija taikė Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) nustatytą metodą (ginčijamo sprendimo 980 konstatuojamoji dalis).

21 Pirma, nustatydama ieškovėms skirtų baudų bazinį dydį Komisija atsižvelgė į pardavimų vertę paskutiniais visais dalyvavimo darant pažeidimą metais, kaip nustatyta 2006 m. gairių 13 punkte (ginčijamo sprendimo 989 konstatuojamoji dalis).

22 Pardavimų vertę Komisija skaičiavo remdamasi aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių pardavimu, už kurį sąskaitos faktūros išrašytos EEE įsisteigusiems klientams (ginčijamo sprendimo 990 konstatuojamoji dalis).

23 Be to, Komisija atskirai apskaičiavo abiejų prekių kategorijų, t. y. aliuminio elektrolitinių kondensatorių ir tantalo elektrolitinių kondensatorių, reikšmės turinčią pardavimų vertę ir pritaikė skirtingus dauginimo koeficientus pagal trukmę (ginčijamo sprendimo 991 konstatuojamoji dalis).

24 Komisija nustatė, kad už pažeidimo sunkumą bus taikomas 16 % nuo pardavimo vertės procentinis dydis. Šiuo klausimu ji nusprendė, kad horizontalieji kainų koordinavimo „susitarimai“ dėl paties jų pobūdžio yra priskiriami prie sunkiausių SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimų ir kad kartelis apėmė visą EEE teritoriją (ginčijamo sprendimo 1001–1003 konstatuojamosios dalys).

25 Be to, Komisija pritaikė papildomą 16 % dydį pagal 2006 m. gairių 25 punktą, kad būtų užtikrintas pakankamas skirtos baudos atgrasomasis poveikis (ginčijamo sprendimo 1009 konstatuojamoji dalis).

26 Dėl dauginimo koeficiento už pažeidimo trukmę pažymėtina, kad remdamasi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečia pastraipa Komisija pirmajai ieškovei suteikė dalinį atleidimą nuo baudos už pažeidimo trukmę, kiek tai susiję su pažeidimo laikotarpiu nuo 1998 m.

birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d., nes ji pateikė patvirtinimo nereikalaujančių įrodymų dėl papildomų faktinių aplinkybių, pagrindžiančių pažeidimo trukmę tuo laikotarpiu (ginčijamo sprendimo 1087 konstatuojamoji dalis).

27 Taigi, kiek tai susiję su pirmąja ieškove, Komisija nustatė 8,65 dydžio dauginimo koeficientą už laikotarpį nuo 2003 m. rugpjūčio 29 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. ir neatsižvelgė į laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d. (žr. šio sprendimo 26 punktą). Kiek tai susiję su antrąja ieškove, Komisija nustatė 5,22 dydžio dauginimo koeficientą už laikotarpį nuo 2007 m. vasario 1 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. (ginčijamo sprendimo 1007 konstatuojamojoje dalyje pateikta 1 lentelė ir 1658 išnaša).

28 Todėl Komisija pirmajai ieškovei nustatė 61 434 000 eurų dydžio bazinę baudą, o antrajai ieškovei – 39 598 000 eurų dydžio bazinę baudą (ginčijamo sprendimo 1010 konstatuojamoji dalis).

29 Antra, kiek tai susiję su baudų bazinio dydžio tikslinimu, Komisija visų pirma ieškovėms netaikė papildomo baudos sumažinimo pagal 2006 m. gairių 37 punktą (ginčijamo sprendimo 1052 ir 1053 konstatuojamosios dalys).

30 Be to, Komisija nenustatė jokios sunkinančios ar lengvinančios aplinkybės, į kurias būtų galima atsižvelgti ieškovių atveju (ginčijamo sprendimo 1054 konstatuojamoji dalis).

31 Paskui Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi, pritaikė 10 % ribą nuo bendros apyvartos per ankstesnius ūkinius metus (1057 ir 1058 konstatuojamosios dalys).

32 Galiausiai pritaikiusi 10 % ribą Komisija, remdamasi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto pirmos pastraipos antra įtrauka, 30 % sumažino joms skirtos pagrindinės baudos dydį, nes nusprendė, kad antroji bendrovė pateikė įrodymų, suteikusių reikšmingos pridėtinės vertės (ginčijamo sprendimo 1082 ir 1083 konstatuojamoji dalis).

33 Be to, Komisija, remdamasi 26 punkto trečia pastraipa, ieškovėms nesuteikė dalinio atleidimo nuo baudos, kiek tai susiję su pažeidimo sunkumu, nes remdamasi jų pateiktais įrodymais nenustatė papildomų faktinių aplinkybių, padidinančių pažeidimo sunkumą (ginčijamo sprendimo 1093–1096 konstatuojamosios dalys).

34 Taigi Komisija nustatė, kad ieškovėms iš viso bus skirta 28 424 000 eurų dydžio bauda (ginčijamo sprendimo 1139 konstatuojamoji dalis).

[Praleista]

II. Procesas ir šalių reikalavimai

36 2018 m. birželio 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovių ieškinį.

37 2018 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos atsiliepimą į ieškinį.

38 Dublikas ir triplikas buvo pateikti Bendrojo Teismo kanceliarijai atitinkamai 2018 m. lapkričio 21 d. ir 2019 m. sausio 29 d.

39 Antrosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

40 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, remiantis Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi, teisėja pranešėja buvo paskirta į devintąją išplėstinę kolegiją ir jai dėl šios priežasties paskirta ši byla.

41 Teisėjos pranešėjos siūlymu Bendrasis Teismas (devintoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, šalims raštu pateikė klausimus, prašydamas į juos atsakyti per teismo posėdį.

42 Per 2020 m. spalio 21 d. posėdį buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo raštu ir žodžiu pateiktus klausimus.

43 2021 m. rugpjūčio 1 d. mirus teisėjui B. Berke, trys šį sprendimą pasirašę teisėjai tęsė pasitarimus pagal Procedūros reglamento 22 straipsnį ir 24 straipsnio 1 dalį.

44 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis joms taikomas, konkrečiai kalbant, panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio h punktą, 2 straipsnio k ir l punktus bei 4 straipsnį,

– sumažinti joms skirtų baudų dydį,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

45 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

[Praleista]

B. Dėl esmės

53 Reikalavimams dėl joms skirtų baudų panaikinimo ir reikalavimams dėl tų baudų dydžio sumažinimo pagrįsti ieškovės pateikia du pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su Komisijos nesutikimu iš dalies atleisti ieškoves nuo baudos dėl jų pateiktų įrodymų, susijusių su papildomomis faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių padidėja pažeidimo sunkumas. Antrasis pagrindas susijęs su Komisijos nesutikimu nukrypti nuo 2006 m. gairėse nustatyto bendrojo metodo ir sumažinti baudos dydį pagal tų gairių 37 punktą.

1. Dėl reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą

[Praleista]

a) Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Komisijos nesutikimu iš dalies atleisti ieškoves nuo baudos dėl jų pateiktų įrodymų, susijusių su papildomomis faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių padidėja pažeidimo sunkumas

59 Dėstydamos pirmąjį pagrindą ieškovės iš esmės teigia, kad Komisija klaidingai nesutiko iš dalies atleisti jas nuo baudos pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečią pastraipą, nes jų pateikti įrodymai dėl ECC ir CUP susitikimų leido Komisijai padidinti pažeidimo sunkumą.

[Praleista]

2) Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, grindžiamos teisės klaida taikant 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečią pastraipą

[Praleista]

i) Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su teisės klaida, kurią padarė Komisija, kai pripažino ieškovių atsakomybę už dalyvavimą ECC ir CUP susitikimuose

78 Ieškovės teigia, kad Komisija klaidingai naudojosi jų pateiktais įrodymais dėl ECC ir CUP susitikimų, kad pripažintų jų atsakomybę už visus pažeidimo aspektus, taip pat už šiuos susitikimus. Iš tiesų ieškovės pirmos pateikė įrodymų dėl CUP susitikimų, apie kurių egzistavimą iki tol Komisijai nebuvo žinoma. Be to, ieškovės buvo vienintelės pateikusios įrodymų dėl ECC susitikimų.

79 Komisija ginčija šiuos argumentus.

80 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, viena vertus, kad Komisija pripažino, jog pirmoji ieškovė atsakinga už tiesioginį dalyvavimą kartelyje nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d., o antroji, kaip pirmosios patronuojančioji bendrovė, – nuo 2007 m. vasario 1 d. iki 2012 m. balandžio 23 d. (žr. šio sprendimo 17 ir 18 punktus).

81 Kita vertus, Komisija nusprendė, kad ieškovės buvo vienintelės, pateikusios įrodymų apie antikonkurencinius susitikimus 1998–2004 m., išskyrus 2003 m. įvykusį susitikimą, ir kad remdamasi tais įrodymais ji galėjo pailginti pažeidimo trukmę, papildydama ją laikotarpiu nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d. (ginčijamo sprendimo 1080 konstatuojamoji dalis ir 1708 bei 1709 išnašos).

82 Be to, Komisija nusprendė, kad ieškovės buvo pirmosios, kurios pateikė įrodymų apie CUP susitikimus (ginčijamo sprendimo 1080 ir 1096 konstatuojamosios dalys ir 1710 išnaša) ir kad remdamasi tais įrodymais ji galėjo atskleisti kitą kartelio funkcinį aspektą, t. y. 2006–2008 m. organizuotų CUP susitikimų egzistavimą, pobūdį ir turinį (ginčijamo sprendimo 1080 konstatuojamoji dalis ir 1710 išnaša).

83 Išdėsčiusi šiuos argumentus Komisija, viena vertus, remdamasi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečia pastraipa, pirmąją ieškovę iš dalies atleido nuo baudos už pažeidimo laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d. Iš tiesų, nors Komisija pripažino pirmosios ieškovės atsakomybę už tiesioginį dalyvavimą kartelyje nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2012 m. balandžio 23 d., nustatydama dauginimo koeficientą už dalyvavimo darant pažeidimą trukmę ji neatsižvelgė į laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d. (žr. šio sprendimo 17 ir 26 punktus).

84 Taigi Komisija nusprendė, kad laikotarpis, už kurį suteiktas dalinis atleidimas nuo baudos dėl pažeidimo trukmės, apima laikotarpį, kuriuo vyko visi ECC susitikimai, išskyrus 2003 m. lapkričio 7 d. susitikimą (žr. ginčijamo sprendimo 78 ir 80 konstatuojamąsias dalis ir 128 išnašą, taip pat šio sprendimo 12 ir 26 punktus).

85 Kita vertus, Komisija nusprendė, kad ieškovių pateikti įrodymai dėl ECC ir CUP susitikimų nesuteikė jai galimybės nustatyti papildomų faktinių aplinkybių, sustiprinančių pažeidimo sunkumą. Dėl tos priežasties Komisija atsisakė ieškoves iš dalies atleisti nuo baudos dėl pažeidimo sunkumo pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečią pastraipą (žr. šio sprendimo 33 punktą).

86 Beje, atsižvelgdama į visus ieškovių pateiktus įrodymus Komisija nusprendė, kad jos turi būti laikomos antrąja įmone, suteikusia reikšmingos pridėtinės vertės (ginčijamo sprendimo 1082 ir 1083 konstatuojamosios dalys). Taigi Komisija, remdamasi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto pirmos pastraipos antra įtrauka, 30 % sumažino ieškovėms skirtos baudos dydį, palyginti su ta bauda, kuri kitu atveju joms būtų skirta (žr. šio sprendimo 32 punktą).

87 Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, Komisija nepadarė klaidos, kai pripažino jas atsakingomis už pažeidimą, kaip nurodyta šio sprendimo 80 punkte.

88 Iš tiesų 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečioje pastraipoje numatytas dalinis atleidimas nuo baudos taikomas tik baudos dydžiui. Kaip priminta šio sprendimo 75 punkte, jeigu tenkinamos galimybės pasinaudoti šiuo daliniu atleidimu nuo baudos sąlygos, vienintelė iš to kylanti pasekmė yra ta, kad Komisija negali remtis aptariamais įrodymais, kad nustatytų prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusio subjekto padaryto pažeidimo sunkumą ar trukmę. Kitaip tariant, tokiu atveju Komisija, nustatydama baudos dydį, neatsižvelgia į tas faktines aplinkybes.

89 Taigi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečioje pastraipoje numatytas dalinis atleidimas nuo baudos neturi jokios įtakos įmonių, kurioms taikomas tas atleidimas nuo baudos, atsakomybės už pažeidimą apimčiai.

[Praleista]

91 Taigi pirmojo pagrindo antroje dalyje pateiktas pirmasis kaltinimas dėl teisės klaidos, kurią padarė Komisija, kai pripažino ieškovių atsakomybę už dalyvavimą ECC ir CUP susitikimuose, turi būti atmestas.

ii) Dėl antrojo kaltinimo, grindžiamo teisės klaida, kurią padarė Komisija, kai nusprendė, kad ieškovių pateikti įrodymai neturi įtakos pažeidimo sunkumui

92 Ieškovės nesutinka su ginčijamo sprendimo 1094 ir 1096 konstatuojamosiose dalyse Komisijos pateikta išvada, kad jų pateikti įrodymai dėl ECC ir CUP susitikimų neturi įtakos pažeidimo sunkumui. Pasak ieškovių, remiantis tais įrodymais tapo įmanoma nustatyti, kad pažeidimas taip pat apima susitarimus dėl kainų, taigi neapsiriboja diskusijomis, susijusiomis su informacija apie kainas ir apie pasiūlą bei paklausą. Be to, šie įrodymai patvirtina, kad egzistavo pranešimo ir priežiūros mechanizmai, skirti užtikrinti, kad įmonės laikytųsi susitarimų dėl kainų. Dėl tos priežasties aptariami įrodymai turėjo lemiamos reikšmės pažeidimo sunkumui padidinti. Savo pozicijai pagrįsti ieškovės remiasi 2016 m. sausio 21 d. Sprendimu *Galp Energía España ir kt. / Komisija* (C-603/13 P, EU:C:2016:38) ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimu *Bolloré ir kt. / Komisija* (T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 ir T-136/02, EU:T:2007:115).

93 Komisija ginčija šiuos argumentus.

94 Kaip priminta šio sprendimo 73 ir 74 punktuose, tam, kad būtų galima pasinaudoti 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečioje pastraipoje numatytu daliniu atleidimu nuo baudos, turi būti tenkinamos kelios sąlygos: suinteresuotoji įmonė turi būti pirmoji pateikusi patvirtinimo nereikalaujančių įrodymų, kaip tai suprantama pagal to pranešimo 25 punktą, tie įrodymai turi suteikti galimybę patvirtinti papildomas faktines aplinkybes, palyginti su aplinkybėmis, kurias Komisija gali įrodyti, ir tos papildomos faktinės aplinkybės turi sustiprinti pažeidimo sunkumą arba prailginti jo trukmę.

95 Tuo remiantis darytina išvada, jog tam, kad būtų galima taikyti 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 straipsnio trečią pastraipą, nepakanka, kad įrodymai nereikalautų patvirtinimo, kaip tai suprantama pagal to pranešimo 25 punktą; taip pat reikia, kad jais remdamasi Komisija galėtų įrodyti papildomas faktines aplinkybes, sustiprinančias pažeidimo sunkumą arba prailginančias jo trukmę (2016 m. vasario 29 d. Sprendimo *Deutsche Bahn ir kt. / Komisija*, T-267/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:110, 405 punktas).

96 Šiuo atveju Komisija nusprendė, kad pirmoji ieškovė buvo vienintelė pateikusi įrodymų dėl ECC susitikimų ir kad ieškovės buvo pirmos, pateikusios įrodymų dėl CUP susitikimų. Komisija nusprendė, kad pirmosios ieškovės pateikti įrodymai dėl ECC susitikimų leido jai prailginti pažeidimo trukmę ir dėl tos priežasties Komisija ją iš dalies atleido nuo baudos už laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d. (žr. šio sprendimo 80–84 punktus).

97 Vis dėlto Komisija nusprendė, kad tie įrodymai, ypač tie, kurie susiję su CUP susitikimais, nesuteikė jai galimybės nustatyti papildomų faktinių aplinkybių, sustiprinančių pažeidimo sunkumą (ginčijamo sprendimo 1094 ir 1096 konstatuojamosios dalys). Dėl tos priežasties ji atsisakė ieškoves iš dalies atleisti nuo baudos dėl pažeidimo sunkumo (žr. šio sprendimo 85 punktą).

98 Šiuo atveju remiantis ginčijamu sprendimu darytina išvada, jog Komisija nusprendė, kad per visą kartelio laikotarpį šalys keitėsi informacija apie kainas, pasiūlą ir paklausą ir kad per kai kuriuos ECC ir CUP susitikimus įmonės tikrai sudarė susitarimus dėl kainų. Vis dėlto, Komisijos teigimu, tiek suderinti veiksmai, tiek susitarimai dėl kainų, kurie laikomi neteisėtų veiksmų apraiškomis šioje byloje, yra tas pats sunkus SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimas. Taigi aplinkybė, kad šalys dalyvavo ne tik suderintuose veiksmuose, bet ir susitarimuose, neturi jokios įtakos pažeidimo

sunkumui. Be to, pasak Komisijos, ECC susitikimai ir CUP susitikimai iš esmės nesiskyrė nuo kitų šio sprendimo 12 punkte nurodytų daugiašalių susitikimų, priskiriamų prie to paties vieno ir tęstinio pažeidimo, nagrinėjamo ginčijamame sprendime (žr. ginčijamo sprendimo 72, 1094 ir 1096 konstatuojamąsias dalis).

99 Konkrečiai kalbant, dėl CUP susitikimų Komisija nusprendė, kad, atsižvelgiant į laikotarpį, kuriuo vyko tie susitikimai, ir turint galvoje jų pobūdį bei tai, kad jie vyko lygiagrečiai su MK susitikimais, ieškovėms atskleidus, jog egzistuoja CUP susitikimai, pažeidimas nei prailgėjo, nei pasunkėjo (žr. ginčijamo sprendimo 1096 konstatuojamąją dalį).

100 Taip pat dėl per CUP susitikimus sutartos užtikrinti priežiūros Komisija nusprendė, kad ta priežiūra nėra kartelio ypatybė, galinti daryti įtakos pažeidimo sunkumui būtent todėl, kad įmonės apskritai stebėjo viena kitos elgesį ne tik pagal per CUP susitikimus pasiektus susitarimus (žr. ginčijamo sprendimo 716 konstatuojamąją dalį).

101 Tuo remiantis darytina išvada, kad nei ECC, nei CUP susitikimai nesiskyrė nuo kitų slapto elgesio apraiškų šioje byloje; tas elgesys ir visi šie veiksmai laikomi suderintais veiksmais ir (arba) susitarimais dėl kainų, priskiriamais prie to paties sunkaus SRESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimo. Konkrečiai kalbant, dėl CUP susitikimų Komisija nusprendė, kad net jei tie susitikimai nebūtų įvykę, pažeidimas būtų toks pats ilgas, o konkurencijos taisyklių pažeidimas – toks pats sunkus.

102 Šios išvados nepaneigia ieškovių argumentai.

103 Šiuo klausimu reikia priminti, kad susitarimo sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį ir išaiškinta jurisprudencijoje, pagrindinis bruožas yra bent dviejų šalių valios suderinimas, kurio išraiškos forma nėra svarbi, jeigu ji tiksliai perteikia tą valią (žr. 2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, T-655/11, EU:T:2015:383, 413 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

104 Be to, suderintų veiksmų sąvoka, kaip ji suprantama pagal tą pačią nuostatą, reiškia tokią derinimo tarp įmonių formą, kai dar nesudaromas susitarimas tikrąja šio žodžio prasme, tačiau konkurencijos keliama rizika sąmoningai pakeičiama praktiniu įmonių tarpusavio bendradarbiavimu (žr. 2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, T-655/11, EU:T:2015:383, 414 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

105 Pagal suformuotą jurisprudenciją susitarimo ir suderintų veiksmų sąvokos, kaip jos suprantamos pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, reiškia tokio paties pobūdžio slaptus sandėrius, kurie skiriasi tik intensyvumu ir pasireiškimo formomis (žr. 2013 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Solvay Solexis / Komisija*, C-449/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:802, 52 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, EU:C:1999:356, 132 punktą).

106 Taigi, nors susitarimo ir suderintų veiksmų sąvokas sudaro iš dalies skirtingi elementai, jos nėra tarpusavyje nesuderinamos. Vadinasi, Komisija neprivalo visų nustatytų veiksmų kvalifikuoti kaip susitarimo ar suderintų veiksmų, tačiau pagrįstai gali tam tikrus veiksmus kvalifikuoti kaip „susitarimus“, o kitus – kaip „suderintus veiksmus“ (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, EU:C:1999:356, 132 punktą ir 2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, T-655/11, EU:T:2015:383, 453 punktą).

107 Taigi dvigubas pažeidimo kvalifikavimas kaip susitarimo „ir (arba)“ suderintų veiksmų turi būti suprantamas kaip reiškiantis sudėtinį faktinių aplinkybių derinį, kurių vienos kvalifikuojamos kaip susitarimas, o kitos – kaip suderinti veiksmai, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, kurioje nenumatyta konkretaus tokio kompleksiško pažeidimo rūšies kvalifikavimo (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 17 d. Sprendimo *MRI / Komisija*, T-154/09, EU:T:2013:260, 165 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

108 Šis atvejis yra būtent toks. Iš tiesų ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad yra vienas ir tęstinis SESV 101 ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas, kurį sudaro susitarimai ir (arba) suderinti veiksmai, skirti derinti kainų politikai aliuminio ir tantalo elektrolitinių kondensatorių sektoriuje (žr. šio sprendimo 9 ir 10 punktus).

109 Konkrečiai kalbant, remiantis ginčijamo sprendimo 704–743 konstatuojamosiomis dalimis darytina išvada, kad Komisija nusprendė, jog dėl to, kad nagrinėjamas pažeidimas yra sudėtingas ir ilgos trukmės, ji neprivalo veiksmų kvalifikuoti kaip susitarimo ar suderintų veiksmų. Šiuo klausimu Komisija visų pirma nusprendė, kad visi šio sprendimo 12 ir 13 punktuose minėti antikonkurenciniai susitarimai turėjo tą patį antikonkurencinį tikslą derinti kainų politiką. Paskui Komisija pažymėjo, kad įmonių veiksmai apima keitimąsi informacija apie kainas, taip pat apie pasiūlą bei paklausą ir susitarimų dėl kainų sudarymą, galiausiai įgyvendinimo ir priežiūros mechanizmus, kad būtų užtikrintas jų taikymas. Be to, Komisija nusprendė, kad priežiūros mechanizmas nėra kartelio ypatybė, nes, nepaisant to, ar toks mechanizmas egzistuoja, įmonės apskritai stebi viena kitos elgesį. Galiausiai Komisija nusprendė, kad tokie veiksmai įgyja susitarimų ir (arba) suderintų veiksmų formą, jais įgyvendinamas bendras tikslas siekiant vieno antikonkurencinio tikslo.

110 Tiesa, neginčijama, kad ginčijamame sprendime kaip daugiašalių susitikimų pavyzdžius Komisija mini ECC ir CUP susitikimus, per kuriuos įmonės sudarė susitarimus dėl kainų, taip pat įgyvendinimo ir priežiūros mechanizmus, kad būtų užtikrintas jų taikymas (žr. ginčijamo sprendimo 715 konstatuojamosios dalies c punktą).

111 Vis dėlto tai nereiškia, kad Komisija nusprendė, jog visi šio sprendimo 12 punkte aprašyti daugiašaliai susitikimai turėjo bendrų bruožų ir kad per tuos daugiašalius susitikimus vykusių diskusijų dalykas išliko tas pats arba labai panašus visu pažeidimo darymo laikotarpiu (ginčijamo sprendimo 70–72 ir 741 konstatuojamosios dalys). Be to, ji nusprendė, kad priežiūros mechanizmas nėra kartelio ypatybė, nes įmonės apskritai stebi viena kitos elgesį ir be to mechanizmo (ginčijamo sprendimo 716 konstatuojamoji dalis).

112 Taigi atsižvelgiant į šio sprendimo 105–107 punktuose primintą jurisprudenciją, reikia pažymėti, kad nagrinėdama šį sudėtingą pažeidimą, kurį darant ilgus metus dalyvavo bendro tikslo derinti kainų politiką siekiančios įvairios įmonės, Komisija neprivalėjo tiksliai kvalifikuoti kiekvieną pažeidimą sudarantį veiksmą kaip susitarimą ar suderintus veiksmus. Bet kuriuo atveju šios dvi pažeidimo formos nurodytos SESV 101 straipsnyje.

113 Tuo remiantis darytina išvada, kad šioje byloje negalima nustatyti skirtumo tarp neva didesnio „susitarimų“ sunkumo ir mažesnio „suderintų veiksmų“ sunkumo. Iš tiesų tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, kai pažeidimą sudarantys veiksmai kvalifikuojami nedarant skirtumo tarp susitarimų „ir (arba)“ suderintų veiksmų, nes kiekvienas iš jų patvirtina sudėtingo, vieno ir tęstinio SESV 101 straipsnio pažeidimą, tikslus šių veiksmų kvalifikavimas kaip susitarimų ar suderintų veiksmų negali įrodyti kiekvieno veiksmo sunkumo skirtumų.

114 Atvirkščiai, tikslus kiekvieno kartelį sudarančio pažeidimo aspekto kvalifikavimas kaip susitarimo ar suderintų veiksmų negali turėti įtakos pažeidimo sunkumui, nes šios dvi pažeidimo formos nurodytos SESV 101 straipsnio 1 dalyje, o joje nenumatyta specifinio sudėtingo pažeidimo, koks nagrinėjamas šioje byloje, kvalifikavimo.

115 Beje, reikia pažymėti, kad 2016 m. sausio 21 d. Sprendime *Galp Energía España ir kt. / Komisija* (C-603/13 P, EU:C:2016:38) ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendime *Bolloré ir kt. / Komisija* (T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 ir T-136/02, EU:T:2007:115), kuriais remiasi ieškovės, jų pozicija niekaip nepagrindžiama. Priešingai nei šioje byloje, bylos, kuriose priimti tie du sprendimai, susijusios su mažesnio masto dalyvavimo ar net nedalyvavimo tam tikruose kartelio epizoduose atvejais, kaip antai kompensavimo ar priežiūros mechanizmais (žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 28, 29, 78, 86 ir 93 punktus ir 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Bolloré ir kt. / Komisija*, T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 ir T-136/02, EU:T:2007:115, 418, 439, 563 ir 566 punktus). Taip pat, priešingai nei tose bylose, šioje byloje nebuvo nustatyta jokios priežiūros sistemos ar kitokio savarankiško mechanizmo, kaip atskiros ginčijamame sprendime nagrinėjamo pažeidimo sudedamosios dalies.

116 Šiuo atveju remiantis ginčijamu sprendimu galima teigti, jog Komisija nustatė, kad už pažeidimo sunkumą bus taikomas 16 % nuo pardavimo vertės procentinis dydis. Šiuo atveju Komisija atsižvelgė į pažeidimo pobūdį, t. y. į tai, kad jį sudaro horizontalieji kainų derinimo „susitarimai“, kurie priskiriami prie sunkiausių SESV 101 straipsnio pažeidimų. Be to, ji atsižvelgė pažeidimo geografinę apimtį ir nurodė, kad pažeidimas buvo vykdomas visoje EEE teritorijoje (žr. šio sprendimo 24 punktą).

117 Kita vertus, Komisija nusprendė, kad per CUP susitikimus aptartas priežiūros mechanizmas nėra kartelio ypatybė, nes įmonės apskritai stebi viena kitos elgesį ir be to mechanizmo (žr. šio sprendimo 111 punktą).

118 Taigi, priešingai nei bylose, kuriose priimti šio sprendimo 115 punkte nurodyti sprendimai, šioje byloje nagrinėjamas pažeidimas neturi kitų sudedamųjų dalių, kurios būtų savarankiškos, palyginti su visais tą pažeidimą sudarančiais susitarimais ir (arba) suderintais veiksmais, skirtais derinti kainų politikai. Konkrečiai kalbant, CUP susitikimai priskiriami prie visumos susitarimų ir (arba) suderintų veiksmų ir neturi ypatybių, galinčių daryti specifinę įtaką pažeidimo sunkumui (žr. šio sprendimo 98 ir 99 punktus).

119 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, jog ieškovės nepateikė įrodymų, kuriais remiantis būtų galima patvirtinti papildomas faktines aplinkybes, dėl kurių padidėtų pažeidimo sunkumas.

120 Taigi pirmojo pagrindo antroje dalyje išdėstytas antrasis kaltinimas turi būti atmestas.

[Praleista]

3) Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu

131 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje ieškovės teigia, kad bazinį baudos dydį Komisija turėjo sumažinti bent 3 %, o tai prilygtų jos suteiktam sumažinimui įmonėms, kurių dalyvavimas tam tikrose susitikimų grupėse nebuvo įrodytas, t. y. *Sanyo*, *NEC Tokin* (*Nec Corp*. ir *Tokin Corp*.), *Matsuo* ir

Nichicon. Pasielgdama priešingai, su tam tikromis susitikimų grupėmis susijusias pažeidimo faktines aplinkybes nuslėpusius kartelio dalyvius Komisija vertino palankiau nei ieškoves, kurios atskleidė vienos iš šių susitikimų grupių egzistavimą.

132 Komisija ginčija šiuos argumentus.

[Praleista]

134 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovių argumentas grindžiamas klaidingu dalinio atleidimo nuo baudos sąvokos, vartojamos 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečioje pastraipoje, ir lengvinančių aplinkybių, į kurias Komisija privalo atsižvelgti ir kurios išvardytos 2006 m. gairių 29 punkte, palyginimu.

135 Iš tiesų, pirma, ieškovių faktinė padėtis negali būti lyginama su kitų jų nurodytų kartelio dalyvių padėtimi.

136 Viena vertus, kiek tai susiję su dalyvavimu CUP ir MK susitikimuose, reikia konstatuoti, kad Komisija nusprendė, jog pirmoji ieškovė juose dalyvavo (žr. ginčijamo sprendimo 88 ir 95 konstatuojamąsias dalis), o to ieškovės, beje, neneigia.

137 Atvirkščiai, Komisija nusprendė, kad *Sanyo*, *NEC Tokin* ir *Matsuo* dalyvavimas CUP susitikimuose nebuvo įrodytas ir kad nėra įrodymų, kad joms buvo žinoma apie tuos susitikimus (ginčijamo sprendimo 754, 759 ir 764 konstatuojamosios dalys). Taip pat Komisija nusprendė, kad *Nichicon* dalyvavimas MK susitikimuose nebuvo įrodytas ir kad nėra įrodymų, kad jai buvo žinoma apie tuos susitikimus (ginčijamo sprendimo ir 761 konstatuojamoji dalis).

138 Kita vertus, dėl bendradarbiavimo per Komisijos atliekamą tyrimą reikia konstatuoti, kad ieškovės pateikė įrodymų, kuriais remdamasi Komisija galėjo nustatyti CUP susitikimų egzistavimą, pobūdį ir turinį (žr. šio sprendimo 82 punktą), tačiau to negalima pasakyti apie *Sanyo*, *NEC Tokin*, *Matsuo* ir *Nichicon*.

139 Taigi ieškovių faktinė padėtis iš esmės skiriasi nuo *Sanyo*, *NEC Tokin*, *Matsuo* ir *Nichicon* faktinės padėties.

140 Antra, šios dvi situacijos nepalyginamos teisiškai. Viena vertus, Komisija turėjo įvertinti, ar į *Sanyo*, *NEC Tokin*, *Matsuo* ir *Nichicon* nedalyvavimą tam tikruose antikonkurenciniuose susitikimuose turi būti atsižvelgta kaip į lengvinančias aplinkybes pagal 2006 m. gairių 29 punktą. Kita vertus, remdamasi 2006 m. pranešimu dėl bendradarbiavimo ši institucija turėjo įvertinti, ar už ieškovių bendradarbiavimą jos atliekamame tyrime turėjo būti iš dalies sumažinta joms skirta bauda.

141 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kiek tai susiję su pažeidimais, kurie priskiriami 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo taikymo sričiai, suinteresuotasis asmuo iš principo negali pagrįstai kaltinti Komisijos, kad ši neatsižvelgė į jo bendradarbiavimo, nepatenkančio į šio pranešimo taikymo sritį, intensyvumą kaip į lengvinančią aplinkybę (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 29 d. Sprendimo *EGL ir kt. / Komisija*, T-251/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:114, 190 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

142 Dėl tos priežasties ieškovių bendradarbiavimas negali būti konkrečiai vertinamas kaip lengvinanti aplinkybė pagal 2006 m. gairių 29 punktą, neatsižvelgiant į 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo taikymo sritį. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis to punkto ketvirta įtrauka, lengvinančia aplinkybe, dėl kurios gali būti sumažintas bazinis baudos dydis, gali būti laikoma tai, kad aptariama įmonė veiksmingai bendradarbiauja su Komisija kitose nei pranešimo apie atleidimą nuo baudų taikymo srityse ir plačiau, nei reikalauja jos teisiniai įsipareigojimai bendradarbiauti.

143 Beje, priešingai, nei, atrodytų, galima teigti remiantis ieškovių argumentais, sąlygos, kuriomis galima grįsti lengvinančių aplinkybių taikymą, visiškai nepalyginamos su sąlygomis, kurių reikalaujama taikant dalinį atleidimą nuo baudos, kiek tai susiję būtent su nagrinėjamų faktinių aplinkybių sunkumo vertinimu.

144 Kaip galima teigti remiantis jurisprudencija, į įmonės dalyvavimo darant pažeidimą santykinį sunkumą ir į ypatingas bylos aplinkybes Komisija gali atsižvelgti arba vertindama pažeidimo sunkumą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį, arba tikslindama bazinį dydį pagal lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 104 ir 105 punktai; taip pat žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Laufen Austria / Komisija*, C-637/13 P, EU:C:2017:51, 71 ir nurodytą jurisprudenciją).

145 Atvirkščiai, remiantis 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečia pastraipa darytina išvada, kad nuo baudos iš dalies atleidžiama, be kita ko, tais atvejais, kai prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikęs subjektas pateikia Komisijai įrodymų, kuriuos ši naudoja nustatyti papildomoms faktinėms aplinkybėms, sustiprinančioms pažeidimo sunkumą, t. y. bendrą pažeidimo sunkumą.

146 Šioje byloje, viena vertus, *Sanyo*, *NEC Tokin*, *Matsuo* ir *Nichicon* skirtos baudos dydis sumažintas 3 % atsižvelgus į jų dalyvavimo darant pažeidimą santykinį sunkumą, kitaip tariant, į jų nedalyvavimą tam tikrose susitikimų grupėse.

147 Kita vertus, atsisakymas iš dalies sumažinti ieškovių baudą dėl pažeidimo sunkumo buvo grindžiamas tuo, kad įrodymai būtent dėl CUP susitikimų nesuteikė galimybės Komisijai padidinti bendro pažeidimo sunkumo (žr. šio sprendimo 33 ir 97 punktus).

148 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovėms taikytas nepalankesnis požiūris šiuo atveju neįrodytas, nes jų padėtis ir pirma aptartų įmonių padėtis negali būti palyginta nei faktiniu, nei teisiniu požiūriais.

149 Taigi pirmojo pagrindo trečia dalis ir dėl tos priežasties – visas pirmasis pagrindas turi būti atmesti.

b) Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Komisijos nesutikimu nukrypti nuo 2006 m. gairėse nustatyto bendrojo metodo ir sumažinti baudos dydį pagal tų gairių 37 punktą

[Praleista]

2) Dėl antrojo pagrindo antros dalies, susijusios su teisės klaida ir proporcingumo, vienodo požiūrio, bausmių ir sankcijų individualumo principų pažeidimu

169 Dėstydamos antrojo pagrindo antrą dalį ieškovės remiasi teisės klaida ir proporcingumo, vienodo požiūrio, bausmių ir sankcijų individualumo principų pažeidimu, kiek tai susiję su Komisijos nesutikimu nukrypti nuo 2006 m. gairėse nustatyto bendrojo metodo ir papildomai sumažinti joms skirtos baudos dydį pagal tų gairių 37 punktą.

[Praleista]

174 Komisija iš esmės atsikerta, kad šiuo atveju neprivalėjo nukrypti nuo 2006 m. gairėse nustatyto bendro metodo.

175 Pirmiausia reikia pažymėti, kaip priminta šio sprendimo 58 punkte, kad 2006 m. gairėse yra nustatyta orientacinė elgesio taisyklė dėl sektinos praktikos, nuo kurios ypatingu atveju Komisija negali nukrypti, nenurodžiusi priežasčių, atitinkančių, be kita ko, vienodo požiūrio principą.

176 Be to, reikia priminti ieškovėms skirtų baudų dydžio skaičiavimo etapus, kurių šioje byloje laikėsi Komisija. Šiuo klausimu remiantis bylos medžiaga galima teigti, pirma, kad pirmajai ieškovei skirtinos baudos bazinis dydis buvo apskaičiuotas neatsižvelgiant į laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d., nes Komisija ją iš dalies atleido nuo baudos už tą laikotarpį pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečią pastraipą.

177 Taigi, pasibaigus šio sprendimo 21–27 punktuose nurodytiems etapams, Komisija nustatė, kad pirmajai ieškovei skirtinos baudos bazinis dydis yra 61 434 000 eurų, o antrajai – 39 598 000 eurų.

178 Paskui, kadangi pirmajai ieškovei skirtinos baudos bazinis dydis viršijo 10 % ribą nuo apyvartos per ankstesnius ūkinius metus, Komisija pritaikė tą ribą, ir dėl to baudos bazinis dydis sumažėjo iki 40 606 385 eurų, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antra pastraipa (žr. šio sprendimo 31 punktą).

179 Galiausiai 40 606 385 eurų bazinį dydį Komisija sumažino 30 % pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto pirmos pastraipos antrą įtrauką. Taigi bendras ieškovėms skirtos baudos dydis yra 28 424 000 eurų (žr. šio sprendimo 32 ir 34 punktus).

180 Ieškovių argumentus reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos konstatavimus.

181 Pirma, reikia pažymėti, kad ieškovės klaidingai teigia, jog remiantis jurisprudencija galima tvirtinti, kad Komisija privalėjo nukrypti nuo 2006 m. gairėse nustatyto bendrojo metodo, nes taikant tose gairėse nustatytą metodą 10 % nuo apyvartos riba turėjo būti taikoma keliems kartelio dalyviams.

182 Priešingai, nei teigia ieškovės, jų argumentai niekaip negali būti pagrįsti 2011 m. birželio 16 d. Sprendimu *Putters International / Komisija* (T-211/08, EU:T:2011:289). Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad pirmiausia to sprendimo 75 punkte Bendrasis Teismas iš tiesų pažymėjo, kad pagal pardavimų vertę nustatytos sumos dauginimas iš dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus gali lemti, kad remiantis 2006 m gairėmis taikoma 10 % viršutinė riba, nustatyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnyje, nuo šiol yra veikiau taisyklė nei išimtis kiekvienai įmonei, veikiančiai iš esmės vienoje rinkoje ir dalyvavusiai kartelyje ilgiau nei vienus metus. Be to,

Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiuo atveju bet koks diferencijavimas atsižvelgiant į sunkumą ar lengvinančias aplinkybes įprastai nebegali daryti poveikio baudai, kuri buvo sumažinta, kad neviršytų 10 % ribos.

183 Vis dėlto 2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Putters International / Komisija* (T-211/08, EU:T:2011:289) 75 punkte Bendrasis Teismas visų pirma tik pažymėjo, kad dėl nediferencijavimo pagal naują baudų skaičiavimo metodiką taikant 2006 m. gaires jam gali tekti pasinaudoti neribota jurisdikcija tais konkrečiais atvejais, kai tinkamas diferencijavimas taps neįmanomas taikant tik gaires. Be to, kaip galima teigti remiantis tuo pačiu 75 punktu ir to sprendimo 81–87 punktais, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šiuo atveju Komisija pagrįstai padarė išvadą, kad nėra priežasties, pagrindžiančios ieškovės prašomą taikyti baudos sumažinimą. Taigi jis nusprendė, kad neribotos jurisdikcijos taikyti nereikia.

184 Beje, reikia pažymėti, kad byloje, kurioje priimtas 2011 m. birželio 16 d. Sprendimas *Putters International / Komisija* (T-211/08, EU:T:2011:289), galutinė Komisijos skirta bauda buvo didžiausia galima bauda, t. y. bauda, atitinkanti 10 % ribą nuo apyvartos paskutiniais ūkiniais metais. Tačiau nagrinėjamoje byloje taip nėra, nes, pritaikius tą ribą, ieškovėms skirtos baudos dydis dar buvo sumažintas dar 30 %, palyginti su bauda, kuri kitu atveju būtų skirta (žr. šio sprendimo 32, 178 ir 179 punktus).

185 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Printeos ir kt. / Komisija* (T-95/15, EU:T:2016:722) taip pat nepagrindžia ieškovių argumentų. Viena vertus, to sprendimo 50 ir paskesniuose punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo tik klausimą, ar Komisija laikėsi pareigos motyvuoti. Kita vertus, to sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas nedaro tiesioginės nuorodos į 2011 m. birželio 16 d. Sprendimą *Putters International / Komisija* (T-211/08, EU:T:2011:289), o tik pakartoja tai, ką Komisija tuo klausimu nurodė ginčijamame sprendime.

186 Taigi ieškovių argumentai negali būti veiksmingai grindžiami tais sprendimais. Apskritai kalbant, tie argumentai nepatvirtinti jurisprudencijoje.

187 Iš tiesų Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad proporcingumo ir vienodo požiūrio principams neprieštarauja tai, kad, pritaikius 2006 m. gairėse nustatytą baudų apskaičiavimo metodą, įmonei skiriama bauda, kuri sudaro didesnę bendros apyvartos procentinę dalį, palyginti su baudų, kurios atitinkamai skirtos kiekvienai kitai įmonei, procentine dalimi. Taigi šiam skaičiavimo metodui, kuris nėra grindžiamas bendra nagrinėjamų įmonių apyvarta, būdinga tai, kad išryškėja šių įmonių skirtumai, kiek tai susiję su tos apyvartos ir joms skirtų baudų dydžio santykiu (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 64 punktą).

188 Be to, remiantis jurisprudencija galima teigti, kad nustatydama baudų dydį tuo atveju, kai tokios baudos skiriamos kelioms darant tą patį pažeidimą dalyvavusioms įmonėms, Komisija neturi užtikrinti, kad galutiniai baudų dydžiai diferencijuotų atitinkamas įmones pagal bendrą jų apyvartą (žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 65 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

189 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad procentinės dalies, kurią bauda sudaro bendroje atitinkamų įmonių apyvartoje, skirtumas dėl to, kad jų veikla ne tokia įvairi, savaime negali būti pakankamas motyvas Komisijai nukrypti nuo apskaičiavimo metodo, kurį pati sau nustatė. Tai būtų naudinga tam tikroms įmonėms remiantis kriterijumi, neturinčiu reikšmės pažeidimo sunkumui ir trukmei. Kiek tai susiję su baudos dydžio nustatymu, taikant skirtingus

apskaičiavimo metodus negali būti diskriminuojamos įmonės, kurios dalyvavo sudarant susitarimą ar derinant veiksmus ir taip pažeidė SESV 101 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 66 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

190 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog aplinkybė, kad Komisija privalo ieškovėms ir kitoms „vieno produkto“ įmonėms, jei tai įrodyta, skirtinų baudų baziniam dydžiui taikyti 10 % ribą nuo apyvartos, neįpareigoja jos nukrypti nuo 2006 m. gairėse numatytos baudų skaičiavimo metodo.

191 Antra, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei, panašu, teigia ieškovės, tik aplinkybe, jog pirmoji ieškovė yra „vieno produkto“ įmonė, negalima pagrįsti Komisijos sprendimo nukrypti nuo 2006 m. gairių ir sumažinti ieškovėms skirtas baudas.

192 Visų pirma remiantis šio sprendimo 189 punkte priminta jurisprudencija teigtina, kad aplinkybė, jog kartelyje dalyvaujančios įmonės produktų portfelis yra mažas, nėra pakankama priežastis pagrįsti Komisijos sprendimą nukrypti nuo baudų skaičiavimo metodo, kuri pati sau nustatė. Viena vertus, baudų skaičiavimo metodas bet kuriuo atveju grindžiamas ne bendra įmonių apyvarta, o priešingai – su pažeidimu susijusių prekių ar paslaugų verte. Todėl tam metodui būdinga, kad tarp įmonių atsiranda skirtumų, kiek tai susiję su apyvartos ir joms skirtų baudų dydžio santykiu. Kita vertus, mažiau diversifikuota tam tikrų įmonių veikla nėra reikšmingas kriterijus atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir trukmę, taigi tai negali būti priežastis palankiau vertinti šias įmones taikant į skirtingus skaičiavimo metodus.

193 Taip pat stipri ieškovių specializacija arba mažesnė jų veiklos diversifikacija, palyginti su kitais kartelio dalyviais, negali būti savaime pakankama įrodinėjant, kad netaikydama ypatingų kriterijų ieškovėms skirtos baudos dydžiui apskaičiuoti Komisija pažeidė vienodo požiūrio ir proporcingumo principus. Iš tiesų remiantis jurisprudencija darytina išvada, kad bendros apyvartos, gautos parduodant produktus, dėl kurių padarytas aptariamas pažeidimas, dalis gali geriau atspindėti to pažeidimo ekonominę svarbą. Kadangi labai didelę ieškovių bendros apyvartos dalį ar net beveik visą apyvartą sudaro prekės, dėl kurių darytas pažeidimas, aplinkybė, kad ieškovėms skirtos baudos dydis sudaro didesnę procentinę dalį nuo bendros apyvartos, palyginti su kitais kartelio dalyviais, paprasčiausiai atspindi to pažeidimo ekonominę svarbą ieškovėms. Toks rezultatas neprieštarauja vienodo požiūrio ar proporcingumo principams (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 12 d. Sprendimo *Hitachi-LG Data Storage ir Hitachi-LG Data Storage Korea / Komisija*, T-1/16, EU:T:2019:514, 112 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

194 Galiausiai įmonė, kaip antai pirmoji ieškovė, kurios ypač didelę bendros apyvartos dalį sudaro produktas, dėl kurio sudarytas kartelis, atitinkamai iš jo gauna ir ypač didelį pelną (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Servier ir kt. / Komisija*, T-691/14, EU:T:2018:922, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, 1923 punktą).

195 Trečia, kadangi ieškovės teigia, kad praeityje Komisija laikėsi kitokio požiūrio, apskaičiuodama 10 % ribą viršijančias „vieno produkto“ įmonėms skirtas baudas, pakanka priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, Komisija neprivalo laikytis ankstesnės sprendimų praktikos, nes ta praktika bet kuriuo atveju nėra baudų dydžiui apskaičiuoti taikomas teisinis pagrindas (žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija*, C-444/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:464, 82 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 68 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

196 Ketvirta, reikia atmesti ieškovių argumentus, grindžiamus tuo, kad 10 % ribos nuo apyvartos taikymas nesuteikė galimybės nei diferencijuoti ieškoves, palyginti su kitomis „vieno produkto“ įmonėmis, būtent kiek tai susiję su skirtinga jų dalyvavimo kartelyje trukme, nei atsižvelgti į ieškovių bendradarbiavimo laipsnį, kurio neatspindi galutinis joms skirtų baudų dydis.

197 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 900 konstatuojamąja dalimi, Komisija taikė skirtingus dauginimo koeficientus pagal trukmę tiek ieškovėms, tiek *Elna* ir *Nippon Chemi-Con* (žr. šio sprendimo 27 punktą ir ginčijamo sprendimo 1007 konstatuojamojoje dalyje pateiktą 1 lentelę). Iš tiesų neginčytina, kad tie koeficientai buvo taikomi baudų pagrindinio dydžio apskaičiavimui reikšmingai pardavimo vertei, kaip nustatyta 2006 m. gairių 13 punkte (žr. šio sprendimo 21 punktą). Taip pat neginčytina, kad, atsižvelgiant į šio skaičiavimo rezultatą, Komisijai reikėjo taikyti Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytą 10 % ribą nuo apyvartos, kad šioms įmonėms skirtos baudos bazinis dydis taptų mažesnis už tą ribą (žr. ginčijamo sprendimo 1058 konstatuojamąją dalį).

198 Vis dėlto ieškovių argumentuose, kad 10 % ribos nuo apyvartos taikymas nesuteikė galimybės diferencijuoti ieškovių, palyginti su kitomis „vieno produkto“ įmonėmis, neatsižvelgiama į skirtingus baudos baziniam dydžiui apskaičiuoti reikšmingų kriterijų ir 10 % ribos nuo apyvartos tikslus.

199 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis 2006 m. gairių 2 punktu, bazinis dydis nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir trukmę, o 10 % riba nuo apyvartos turi skirtingą ir savarankišką tikslą, palyginti su pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijų tikslu.

200 Taigi remiantis jurisprudencija darytina išvada, kad nors Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje Komisijai palikta diskrecija, šioje nuostatoje vis dėlto įtvirtinti objektyvūs kriterijai, kurių ji privalo laikytis, kai naudojasi ta diskrecija. Tad įmonei galimos skirti baudos dydis negali viršyti absoliučios viršutinės ribos, kuri gali būti išreikšta skaičiais, todėl maksimalų baudos dydį, kuris gali būti skirtas konkrečiai įmonei, galima nustatyti iš anksto (žr. 2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *Hansen & Rosenthal ir H&R Wax Company Vertrieb / Komisija*, C-90/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:123, 78 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

201 Viena vertus, ta riba siekiama išvengti pernelyg didelių ir neproporcingų baudų (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 281 punktą). Kita vertus, tos ribos tikslas yra vengti skirti baudas, kurių, kaip manoma, įmonės negalės sumokėti, atsižvelgiant į jų dydį, kurį apibrėžia, nors ir apytikriai ir netobulai, jų bendra apyvarta. Tokios ribos vienintelė galima pasekmė yra ta, kad remiantis pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijais apskaičiuotas baudos dydis bus sumažintas iki maksimalios leistinos ribos, kai ji viršijama. Jos taikymas reiškia, kad nagrinėjama įmonė nemoka visos baudos, kurią iš esmės turėtų mokėti remiantis minėtais kriterijais atliktu vertinimu (žr. 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Romana Tabacchi / Komisija*, T-11/06, EU:T:2011:560, 257 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

202 Tuo remiantis darytina išvada, kad net jeigu labiausiai tikėtina, jog 10 % riba nuo apyvartos bus taikoma įmonėms, turinčioms mažą produktų portfelį, tai nereiškia, kad tos ribos taikymas savaime negali turėti įtakos baudų skaičiavimo metodui, nes tas metodas ir riba turi atskirus ir savarankiškus tikslus, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 199–201 punktais.

203 Penkta, reikia pažymėti, kad ieškovės klaidingai teigia, kad 10 % ribos nuo apyvartos taikymas šiuo atveju nesuteikia galimybės atspindėti jų bendradarbiavimo laipsnį per Komisijos tyrimą.

204 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip priminta šio sprendimo 124 punkte, Komisijos atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos tikslas yra ne sudaryti galimybę slaptuose karteliuose dalyvaujančioms įmonėms išvengti jų atsakomybės finansinių pasekmių, o padėti aptikti tokius veiksmus ir paskui per administracinę procedūrą padėti Komisijai, kuri stengiasi kiek įmanoma atkurti reikšmingas faktines aplinkybes.

205 Taigi atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programoje numatytas atlygis suteikiamas siekiant ne lygybės, bet už Komisijos darbą palengvinusį bendradarbiavimą (žr. 2016 m. vasario 29 d. Sprendimo *EGL ir kt. / Komisija*, T-251/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:114, 184 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

206 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad remiantis ginčijamu sprendimu darytina išvada, jog ieškovės iš pradžių buvo iš dalies atleistos nuo baudos už laikotarpį nuo 1998 m. birželio 26 d. iki 2003 m. rugpjūčio 28 d. pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečią pastraipą; paskui joms buvo pritaikyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatyta 10 % riba nuo apyvartos ir galiausiai remiantis to pranešimo 26 punkto pirmos pastraipos antra įtrauka joms skirtos baudos dydis buvo sumažintas 30 %, palyginti su bauda, kuri kitu atveju būtų skirta (žr. šio sprendimo 26, 31 ir 32 punktus).

207 Vis dėlto dėl dalinio atleidimo nuo baudos už pažeidimo trukmę reikia priminti, kad atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo politikos logikai būdinga tai, kad 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečioje pastraipoje numatytas dalinis atleidimas nuo baudos visada pasireiškia ne galutinio baudos dydžio sumažinimu, o dauginimo koeficiento už trukmę netaikymu siekiant įsitikinti, kad prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusioms įmonėms nebūtų skirta bauda už tą pažeidimo laikotarpį, dėl kurio jos Komisijai pateikė informacijos (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2011 m. kovo 24 d. Sprendimo *FRA.BO / Komisija*, T-381/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:111, 70 punktą).

208 Be to, dėl 10 % ribos nuo apyvartos taikymo reikia pažymėti, kaip ginčijamo sprendimo 1062 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, kad dėl aplinkybės, jog įmonei skirtos baudos sumažinimas netenka galios dėl kitos tai įmonei taikomos palankios nuostatos (šiuo atveju – 10 % ribos nuo apyvartos pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį), negali kelti klausimo dėl Komisijos taikomo baudų dydžio skaičiavimo metodo.

209 Be to, Komisija pripažino, kad ieškovė buvo antroji įmonė, pateikusi žymios pridėtinės vertės suteikusių įrodymų, ir 30 % sumažino skirtos baudos dydį, palyginti su ta bauda, kuri kitu atveju jai būtų skirta, o tai yra didžiausias procentinis sumažinimas, nustatytas 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto pirmos pastraipos antroje įtraukoje.

210 Taigi reikia atmesti ieškovių argumentą, kad neva nebuvo diferenciacijos, kiek tai susiję su jų bendradarbiavimu Komisijai atliekant tyrimą. Atvirkščiai, remiantis tuo, kad išdėstyta, darytina išvada, kad šioje byloje 10 % ribos nuo apyvartos taikymas ir 30 % sumažinimas už bendradarbiavimą lėmė didelį joms skirtos baudos sumažinimą. Pirmajai ieškovei buvo nustatytas 61 434 000 eurų baudos bazinis dydis, o antrajai – 39 598 000 eurų, t. y. iš viso 101 032 000 eurų, o baudos galutinis dydis yra 28 424 000 eurų (žr. šio sprendimo 177 ir 179 punktus).

211 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimas dėl 2006 m. gairėse nustatyto baudų skaičiavimo metodo taikymo šioje byloje neįrodytas.

212 Beje, dėl bausmių ir sankcijų individualumo principo reikia priminti, kad pagal šį principą reikalaujama, kad, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalyje, solidariai mokėtinos baudos dydis būtų nustatytas atsižvelgiant į pažeidimo, kuriuo atitinkama įmonė kaltinama individualiai, sunkumą ir jo trukmę (žr. 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *FLS Plast / Komisija*, C-243/12 P, EU:C:2014:2006, 107 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Tuo remiantis darytina išvada, kad nustatydama išorinį solidarumo ryšį Komisija ypač privalo laikytis bausmių ir sankcijų individualumo principo (2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Komisija / Siemens Österreich ir kt. ir Siemens Transmission & Distribution ir kt. / Komisija*, C-231/11 P–C-233/11 P, EU:C:2014:256, 52 punktas).

213 Vis dėlto ieškovių argumentai niekaip nesusiję su solidarumo ryšio, kurį Komisija, jų teigimu, klaidingai taikė skirdama vieną baudą skirtingoms įmonėms, ginčijimu.

214 Taigi antrojo pagrindo antra dalis ir dėl tos priežasties – antrasis pagrindas turi būti atmesti.

[Praleista]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Rubycon Corp.*** **ir** ***Rubycon Holdings Co. Ltd*** **padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas**.

Costeira Gratsias Kancheva

Paskelbta 2021 m. rugsėjo 29 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.